

laanet dog udgøre Forskellen mellem tidligere Laan og 15 000 Kr., men dette forkastedes med 63 St. mod 36.

Lovens § 10 er enslydende med § 4 i Loven af 14. April 1920.

Loven vedtoges ved 3die Behandling i Folketinget enstemmigt og ligeledes i Landstinget, hvor der ikke stilledes Ændringsforslag.

35. Lov om Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje af 4. Oktober 1919.

(Landbrugsministeren). [A. Sp. 4645 — C. Sp. 1099, 1285].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{3}{2}$ (F. Sp. 3604). 1. Beh. $\frac{23}{2}$ (F. Sp. 4195). Henvist til Udvalget angaaende F. t. Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917 (se pag. 163). Betænkning B. Sp. 2023) afgiven $\frac{19}{3}$. (Ordfører: Brorsen). 2. Beh. $\frac{31}{3}$ (F. Sp. 5100). 3. Beh. $\frac{31}{3}$ (F. Sp. 5145). *Oversendt til Lændstinget*. 1. Beh. $\frac{14}{4}$ (L. Sp. 1768). 2. Beh. $\frac{15}{4}$ (L. Sp. 1814). 3. Beh. $\frac{19}{4}$ (L. Sp. 1831). Loven stadfæstet 6. Maj 1921. (Lov-Tid. Nr. 278).

Lovens § 1 gaar ud paa, at Landbrugsministeren be- myndiges til efter Indstilling af Statens Jordlovsudvalg at afhænde helt eller delvis Arealer, der er stillede til Raadig- bed i Medfør af § 1, jfr. § 3, i Lensafløsningsloven af 4. Oktober 1919, og at anvende de herved indkomne Midler til Erhvervelse af andre Arealer eventuelt i andre Dele af Landet, hvor der skønnes at være overvejende Trang til Jord til Oprettelse af Husmandsbrug paa de for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje fastsatte Vilkaar.

Denne Bestemmelse er foranlediget ved, at den gennem Jordlovene af 4. Oktober 1919 paabudte Udstykning af Majo- ratsjorder, der afstaas til Staten, overvejende vil komme Be- folkningen paa Øerne til gode, medens der i Jylland kun vil komme et forholdsvist mindre Areal til Udstykning. Visse Egne paa Øerne vil dog i denne Henseende være undergivne samme Vilkaar som den største Del af Jylland. Derhos er Bestemmelsen tænkt anvendt i de Tilfælde, hvor en Majorats- besidder til Fyldestgørelse af sin Forpligtelse til at afstaa Jord har afgivet en hel Hovedgaard, eftersom det fra et al- mindeligt økonomisk Synspunkt maa anses for hensigtsmæssigt i visse Tilfælde kun at udstykke en Del af den paagældende Ejendom efter Reglerne i Loven af 4. Oktober 1919 og at bortsælge Hovedparcellen som en selvstændig Ejendom.